Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 16. Maja 1883. **Część XV.**

Nr. 48.

Ustawa

o zniesieniu prawa propinacyi i zaprowadzeniu miejskich opłat konsumcyjnych i policyjnych w król. stoł. mieście Lwowie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Prawo propinacyi nadane król. stoł. miastu Lwowu Najwyższym przywilejem z dnia 6 listopada 1789, zostaje zniesionem.

Art. II.

Od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy podlega wyrób, wyszynk i handel napojów propinacyjnych w obrębie miasta Lwowa, o ile ustawa niniejsza inaczej nie postanawia, ogólnym przepisom przemysłowym i nie mogą od dnia tego takie przedsiębiorstwa być wykonywane na mocy prawa propinacyi.

Opłaty konsumcyjne.

Art. III.

Gminie miasta Lwowa przysłuża prawo pobierania następujących opłat, mianowicie:

1. Od rumu, araku, koniaku, ponczowej esencyi, likworów, rosolisów i innych słodzonych napojów spirytusowych — przy wprowadzeniu 20 zł. w. a. za jeden hektolitr (100 litrów).

2. Od wódki i spirytusu, tak przy wyrobie jak przy wprowadzeniu, 23 ct. w. a. za jeden stopień hektolitrowy, t. j. za każdy w jednym hektolitrze według skali 100 dzielnego alkoholometru przy temperaturze + 12° R. odmierzony stopień. Opłacie tej podlegają przy imporcie także inne płyny, w których spirytus stanowi główną część składową.

3. Od piwa, a to:

a) przy wyrobie 15½ ct. w. a. za jeden hektolitr, od każdego stopnia saccharometru brzeczki piwnej, przy temperaturze + 14° R.

b) przy wprowadzeniu 1 zł. 80 ct. a. w. za jeden hektolitr (100 litrów) piwa importowanego, bez względu na jakość napoju.

4. Od miodowych napojów, t. j. miodu pitnego, wiśniaku, maliniaku, lipniaku i dereniaku.

a) przy wprowadzeniu 6 zł. 50 ct. w. a. za jeden hektolitr (100 litrów).

b) przy wyrobie miodu pitnego 17 zł. 50 ct. w. a. za każdy cetnar metryczny (100 kilogramów) miodu prząśnego (patoki) użytego do warzenia czyli wyrobu napoju.

Art. IV.

Ustanowione w artykule 3. opłaty konsumcyjne pobierać się będzie bezpośrednio przy wyrobie względnie wprowadzeniu od napojów gorących, które w okręgu położonym wewnątrz linii akcyzowej (art. 5) będą wyrabiane lub do tego okręgu zostaną wprowadzone.

Napoje wymienione w art. III. pod 1. przerabiane z wódki lub spirytusu, opłaconego już podług ust. 2. tego artykułu przy wyrobie lub przy wprowadzeniu nie podlegają nadto żadnej opłacie konsumcyjnej miejskiej. W części terytoryum miasta Lwowa, która się znajduje za linią akcyzową, podlega opłacie miejskiej tylko wyszynk i sprzedaż wymienionych w art. III. gorących napojów w ilości niżej 50 litrów, a to w ten sposób, że na wyszynkowane względnie sprzedane ilości wspomnionych napojów nałożone będą te opłaty, które według art. III. mają być pobierane przy wprowadzeniu tych napojów do terytoryum położonego wewnątrz linii akcyzowej.

W tym względzie należy zastosować analogiczne przepisy normujące pobór ogólnego podatku konsumcyjnego od drobnej sprzedaży i wyszynku wina na prowincyi. Napoje gorące, sprowadzone z terytoryum położonego wewnątrz linii akcyzowej miasta Lwowa i tam przy wyrobie lub wprowadzeniu podług art. III. już opłacone, jeżeli wywóz takowych nastąpił bez

zwrotu miejskiej opłaty konsumcyjnej według postanowień art. VI., nie podlegają ponownemu opodatkowaniu przy wyszynku i drobnej sprzedaży na terytoryum miasta Lwowa położonem za linią akcyzową.

Art. V.

Ustanowione w art. III. miejskie opłaty konsumcyjne od gorących napojów, pobierać będzie gmina miasta Lwowa w całym okręgu, zamkniętym rogatkami i linią akcyzową dla poboru rządowego liniowego podatku konsumcyjnego, a zatem i na terytoryalnych częściach przyległych gmin wiejskich Zamarstynowa, Kleparowa i Kulparkowa, które należą do okręgu akcyzowego miasta Lwowa.

Wzajemne stosunki i zobowiązania między gminą miasta Lwowa, a wymienionemi gminami wiejskiemi, oraz właścicielami tamtejszych obszarów dworskich, określają układy zawarte z gminami wiejskiemi w roku 1879, a co do obszarów dworskich, ugody zawarte w roku 1880

Prawo propinacyi w terytoryach wyż nazwanych gmin wiejskich, wcielonych do okręgu akcyzowego miasta Lwowa, zostaje bez wynagrodzenia zniesionem.

Gminy te nie są uprawnione w terytoryach właśnie co oznaczonych pobierać na potrzeby gminne dodatki do podatku konsumcyjnego od gorących napojów i innych artykułów konsumcyjnych

Art. VI.

Przemysłowcom miejscowym, trudniącym się wyrobem, przetwarzaniem lub przerabianiem, tudzież handlem wymienionych w artykule III. napojów, jeżeli takowe bądź przy wyrobie, bądź przy wprowadzeniu według postanowień art. 3 opłacone zostały, należy przy wywozie tych napojów z obrębu położonego wewnątrz linii akcyzowej, zwrot miejskiej opłaty konsumcyjnej w następującej wysokości:

1. Za rum, arak i koniak, tudzież za wódkę i spirytus, przy eksporcie w ilości najmniej 25 litrów, 23 centów za jeden stopień hektolitrowy, t. j. za każdy w jednym hektolitrze, według skali 100 dzielnego alkoholometru przy temperaturze $+12^0$ R. odmierzony stopień.

2. Za likwory i rosolisy, tudzież ponczową essencyę, jeżeli takowe zawierają najmniej 30 procent alkoholu, przy eksporcie w ilości 25 litrów w jednem naczyniu lub we flaszkach jednolitych: ćwierć, pół lub całolitrowych, 7 zł. w. a. za jeden hektoliter (100 litrów).

Za inne napoje spirytusowe tak mało osłodzone i zaprawione, że okażą na 100-dzielnym alkoholometrze więcej jak 30 stopni, należy się jak za wódkę zwrot 23 centów za każdy stopień hektolitrowy.

3. Za piwo niezepsute, które przy próbie po wydzieleniu kwasu węglowego wskaże najmniej $2^1/_2$ stopnia saccharometru, przy eksporcie w ilości najmniej pół hektolitra (50 litrów), 1 złr. 60 ct. w. a. za jeden hektoliter (100 litrów).

4. Za miód pitny nie zepsuty, przy eksporcie w ilości najmniej 25 litrów, 4 złr. 50 ct. w. a. za jeden hektoliter (100 litrów).

Przewóz podlegających miejskiej opłacie konsumcyjnej napojów gorących przez poborowy okręg miasta Lwowa (transito), jest wolnym od opłaty i ma być unormowany w myśl przepisów obowiązujących co do rządowego konsumcyjnego podatku rogatkowego.

Art. VII.

Bliższe postanowienia pod względem poboru oznaczonych w artykule 3. miejskich opłat konsumcyjnych od gorących napojów i pod względem uiszczania zwrotu opłaty przy wywozie tych płynów, tudzież co do organów do sprawowania tych czynności powołanych, jako też co do sposobu wykonywania kontroli przy poborze i zwrocie opłat rzeczonych, wydane zostaną ze strony Rządu osobnem rozporządzeniem.

Przepisy dotyczące poboru i kontroli rządowego podatku konsumcyjnego w miastach zamkniętych od wyrobu i importu napojów, należy zastosować analogicznie do poboru i kontroli zaprowadzonych niniejszą ustawą opłat miejskich.

Art. VIII.

O ile miejskie opłaty konsumcyjne pobierają organa c. k. administracyi skarbowej razem z rządowym podatkiem konsumcyjnym jako dodatki do tego podatku, znajduje do przekroczeń zastosowanie ustawa karna o przekroczeniach skarbowych i przysługa judykatura co do tych przekroczeń, organom i władzom powołanym do wykonywania przepisów ustawy karnej o przekroczeniach skarbowych.

W innych przypadkach karane będą czyny i zaniedbania, przez które gminę miasta Lwowa o należącą się jej opłatę konsumcyjną ukrócono lub ukrócić usiłowano, jako przekroczenia grzywnami równającemi się dwu do ośmiokrotnej opłacie, o którą w skutek przekroczenia gminę ukrócono lub na ukrócenie narażono.

W razie niemożliwości ściągnięcia grzywny nastąpić ma kara aresztu, przyczem za pięć złotych wymierzyć należy jeden dzień aresztu.

Kara aresztu nie może przewyższać trzech miesięcy.

Do przeprowadzenia postępowania karnego powołanym jest w pierwszej instancyi Magistrat miasta Lwowa i obowiązują przy tem przepisy o postępowaniu władz politycznych w sprawach karnych z powodu wykroczeń. Grzywny przez władze polityczne orzeczone, wpływają do kasy gminnej na rzecz funduszu ubogich miejscowych.

Opłaty policyjne.

Art. IX.

Oprócz ustanowionych w artykule 3 niniejszej ustawy opłat konsumcyjnych od gorących napojów, pozwala się gminie miasta Lwowa pobierać w obrębie miasta, jako też w przyłączonych do akcyzowego okręgu miasta Lwowa miejscowościach, następujące opłaty policyjne, mianowicie:

1. Od każdego przedsiębiorstwa, traktyerni lub wyszynku, bez względu czy takowe obejmuje jedno lub kilka uprawnień (§. 28 ust. przem.) i nie należnie od dalej ustanowionych opłat od pojedyńczych uprawnień, rocznie 12 złr. w. a.

2. Od każdego bilaru, utrzymywanego dla celu zarobkowego w publicznym lokalu gościnnym lub szynkowym, rocznie 10 złr. w. a.

3. Od każdego zajazdu dla fur bez izb gościnnych, rocznie 10 złr. wal. austr.

4. Od każdej oberży czyli zajazdu z izbami gościnnemi, według rozmiaru przedsiębiorstwa, a to:

a) od oberży 1. klasy, obejmującej do 12 izb gościnnych, rocznie 20 złr. w. a.,

b) od oberży 2. klasy, obejmującej do 20 izb gościnnych, rocznie 40 złr. w. a.,

c) od oberży 3. klasy, obejmującej do 30 izb gościnnych, rocznie 60 złr. w. a.,

d) od oberży 4. klasy obejmującej nad 30 izb gościnnych, rocznie 80 złr. w. a.

Te opłaty miejskie mają być uiszczane w ratach półrocznych z góry a to 1. Stycznia i 1. Lipca każdego roku.

Jeżeli obowiązek opłacania należytości nie zaczyna się z dniem 1. Stycznia, względnie 1. Lipca, przedsiębiorca obowiązany spłacić należytość za pierwsze półrocze w takiej wysokości, jaka stosunkowo wypadnie za czas od dnia obowiązku opłaty do następującego dnia 1. Stycznia lub 1. Lipca.

Przemysłowcy wykonujący jednę z zarobkowości w punkcie 1. wymienionych na podstawie upoważnienia przemysłowego, uzyskanego przed dniem 1. Stycznia 1870, uwolnieni są od ustanowionej w tym punkcie dla tych przedsiębiorstw zarobkowych opłaty policyjnej, obowiązani są jednak do uiszczenia opłat, oznaczonych pod 2, 3 i 4, jeżeli wykonują zarazem jedną lub kilka z określonych tamże gałęzi zarobkowych.

Art. X.

Oznaczone w art. IX. opłaty policyjne pobiera gmina miasta Lwowa tak jak inne opłaty gminne. Obejście obowiązku do uiszczenia tych opłat będzie karanem grzywnami do 100 złr. w. a., które w razie niemożności ściągnienia kary mogą być zmienione na areszt do 14 dni.

Postanowienia ogólne.

Art. XI.

Co do odwołania się od orzeczeń i zarządzeń Magistratu miasta Lwowa pod względem wymiaru i poboru, tudzież zwrotu opłat gminnych, obowiązują postanowienia statutu gminnego.

Rekursa przeciw orzeczeniom i zarządzeniom Magistratu w sprawach karnych idą do wyższej władzy politycznej.

Art. XII.

Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy i rozporządzenia, tyczące się wykonywania miejskiego prawa propinacyi, jako też poboru opłat propinacyjnych i opłat tak zwanych szynkowo-policyjnych w obrębie miasta Lwowa, a w szczególności rozporządzenia c. k. Namiestnictwa lwowskiego z dnia 23go Grudnia 1869 l. 58.100 i z dnia 23go Grudnia 1875 l. 58.340, tudzież rozporządzenie gubernialne z dnia 6. Października 1827 l. 67.211.

Art. XIII.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie w 45 dni po jej ogłoszeniu.

Wykonanie tej ustawy polecam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu

Wiedeń, dnia 18. Grudnia 1881.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.